

Список використаних джерел:

1. Korneev V. V., Khodzhaian A. A., Vergeluk Yu. Yu., Koverninska Yu. V. Monetary policy: regulatory news and change in the movement of financial flows. *Financial and credit activity: problems of theory and practice*. 2019. Vol. 4, № 31. P. 375-384. URL: <http://ir.nusta.edu.ua/jspui/handle/doc/4425?locale> (дата звернення 15.10.2022).

2. Добриніна Л. В. Підприємство як учасник фінансового ринку, його інвестиційні стратегії. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. 2019. Вип. 23(1). С. 80-83. URL: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvuumevcg_2019_23\(1\)_18](http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvuumevcg_2019_23(1)_18) (дата звернення 15.10.2022).

3. Сігаєва Т.Є. Вдосконалення напрямків формування інвестиційної стратегії інноваційного підприємства. *Вісник Херсонського національного технічного університету*. 2019. № 4. С. 221-226. URL: <https://cyberleninka.ru/article/n/vdoskonalennya-napryamkiv-formuvannya-investitsiynoyi-strategiyi-innovatsiynogo-pidpriemstva> (дата звернення 15.10.2022).

МЕТОДИЧНИЙ ПІДХІД ДО ОПТИМІЗАЦІЇ ГРОШОВИХ ПОТОКІВ ПІДПРИЄМСТВА

В. В. ПУШКІН, студент
*Харківський національний економічний університет
імені Семена Кузнеця
61001 Україна, м. Харків, пр. Науки, 9а
zhuiv12@gmail.com*

Стабільність фінансового стану підприємства значною мірою залежить від раціонального використання грошових потоків, можливості задовольняти дефіцит та генерування їх у достатній кількості. Оптимізація грошових потоків підприємства являє собою процес вибору найкращих форм організації їх на підприємстві з урахуванням умов і особливостей здійснення його діяльності. Основними цілями оптимізації грошових потоків підприємства є: забезпечення збалансування обсягів додатного і від'ємного грошових потоків; забезпечення синхронності формування окремих видів грошових потоків у часі; забезпечення умов зростання чистого грошового потоку підприємства. Етапи оптимізації грошових потоків з відповідними методами наведені у табл.1.

Відповідно до табл. 1, першим етапом оптимізації грошових потоків є вивчення факторів, які впливають на їх об'єм і характер формування в часі. Ці фактори можна розділити на зовнішні і внутрішні. Системний факторний вплив надає змогу проводити процес оптимізації грошових потоків підприємства, а саме виявити основу такої оптимізації і забезпечити збалансований об'єм додатного і від'ємного їх видів, які впливають на результат діяльності підприємств і можуть являти собою як дефіцитний, так і

надлишковий грошовий потік. Негативні наслідки дефіцитного грошового потоку проявляються у зниженні ліквідності і рівня платоспроможності господарства, зростанні прострочених короткострокових та довгострокових зовнішніх зобов'язань, створенні внутрішнього боргу підприємства, збільшенні тривалості фінансового циклу, і в кінцевому результаті – зниженні рентабельності використання власного капіталу і активів підприємства. Негативні наслідки надлишкового грошового потоку проявляються у втраті вартості тимчасово не використаних грошових коштів у наслідок інфляційних процесів, втраті потенційного доходу від невикористання грошових активів у сфері короткострокового фінансування капіталовкладень у виробничу діяльність, що в кінцевому результаті також негативно відображається на рівні рентабельності активів і власного капіталу господарства.

Таблиця 1

Методичний підхід до оптимізації грошових потоків

№	Етап	Метод
1	Визначення факторів, які впливають на об'єм ГК і характер їх формування в часі	Розподіл факторів на зовнішні і внутрішні
2	Запровадження методів оптимізації дефіцитного і надлишкового ГП	Система прискорення – уповільнення платіжного обороту
3	Оптимізація передбачених грошових потоків у часі	Вирівнювання та синхронізація грошових потоків

Наступним етапом необхідно запроваджувати відповідні методи оптимізації дефіцитного і надлишкового грошового потоку підприємства, які залежать від його короткострокової і довгострокової діяльності, характеру дефіцитності та від забезпечення зростання капіталовкладень.

Так, оптимізаційна збалансованість дефіцитного грошового потоку у короткостроковому періоді досягається за рахунок використання «Системи прискорення – уповільнення платіжного обороту» [1]. Сутність цієї системи полягає у розробці заходів щодо прискореного залучення вхідних грошових потоків і уповільнення їх виплат (вихідний грошовий потік). Прискорене залучення грошових потоків досягається внаслідок [3]: еластичності цінових знижок за рахунок готівкових надходжень за реалізовану продукцію; повної або часткової передоплати за продукцію; зменшення термінів товарного кредитування; прискореного проходження платіжних документів. Уповільнення руху вихідного грошового потоку досягається за рахунок: уповільнення інкасації зовнішньої кредиторської заборгованості на основі реструктуризації боргів, або на основі уповільнення руху з проходження платіжних документів, чи зміни форми розрахунків; збільшення термінів товарного кредитування постачальниками; заміни придбаних довгострокових активів на їх лізинг; реструктуризації короткострокового кредитування у довгострокове. Але при цьому необхідно відмітити, що синхронізація об'ємів дефіцитного грошового потоку у короткостроковому періоді потребує збалансованих заходів дефіцитного грошового потоку із довгостроковим періодом щодо його зростання і зниження, до яких можна віднести такі:

підвищення привабливості підприємства з метою залучення інвестицій для збільшення власного капіталу; залучення довгострокового кредитування; продажі невикористаних необоротних активів або передача їх в оренду.

При цьому провідну роль у запровадженні системи платіжного обороту підприємства необхідно відвести збалансованості структурних елементів валового грошового потоку у розрізі інтервалів часу [3].

Список використаних джерел:

1. Андрієць О. М. Забезпечення економічного зростання підприємства за допомогою оптимізації грошових потоків підприємства. *Економіка*. 2008. № 6. С. 16–18.

2. Деменіна О. М. Управління грошовими потоками в межах концепції фінансової рівноваги підприємства. *Актуальні проблеми економіки. Сер. «Фінанси і кредит»*. 2004. №7. С. 14–18.

3. Китаєва Ж. В. Методика обчислення грошових потоків надходжень і витрат. *Фінанси України*. 2009. №3. С. 21–26.

ФОРМУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ БАЗИ З УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВОЮ БЕЗПЕКОЮ

А. О. ПШЕНИЧНА, студентка

*Харківський національний економічний університет
імені Семена Кузнеця*

61001 Україна, м. Харків, пр. Науки, 9а

Актуалізація інформаційного забезпечення управління фінансової безпеки запропоновано реалізувати з застосуванням факторного аналізу як одного з найбільш результативних методів багатовимірного статистичного аналізу. Він дозволяє встановити кореляційні зв'язки між частковими показниками, що характеризують стан фінансової безпеки суб'єктів господарювання. В результаті утворюються нові агреговані показники – фактори, що відображають основні тенденції динаміки її рівня.

Факторний аналіз складається з наступних етапів: вибір факторів для проведення аналізу; класифікація і систематизація їх з метою забезпечення системного підходу; моделювання зв'язків між результативними і факторними показниками; розрахунок впливу факторів і оцінювання ролі кожного з них у змінюванні величини результативного показника.

Вибір саме цього методу можна пояснити тим, що факторний аналіз дозволяє постійно уточнювати склад показників, що характеризують стан фінансової безпеки підприємств в умовах швидкозмінного трансформаційного середовища; не спотворює статистичну інформацію і дозволяє зробити науково обґрунтовані висновки; синтезує систему значущих показників, що притаманні загальним тенденціям рівня фінансової безпеки підприємства.